

[Grønning.]

de er fremsat paa Grundlag af uforandrede Priser, men medens Lovforslagene vedrørende Korn og Smør fremkom med de paagældende Organisationers Tilslutning, er der ikke fra Sukkerroedyrkernes Organisationer, saaledes som det var Tilfældet i Fjor, givet Tilslutning til det af den højtærede Handelsminister fremsatte Lovforslag. Der har paa sædvanlig Maade været ført Forhandlinger, men beklageligvis er der ikke opnaaet Enighed, idet Organisationerne paa Grundlag af detaillerede Beregninger har ment sig berettiget til en Prisforhøjelse af 40 Øre pr. Dobbeltcentner, medens Sukkerudvalget kun har beregnet Udgiftsstigning til 30—32 Øre og yderligere har gjort gældende, at de 30 Øres Forhøjelse allerede blev givet i Fjor, da Prisen pr. Dobbeltcentner i Sukkerloven blev fastsat 30 Øre over det af Sukkerudvalget beregnede Udgiftstal. Paa denne Meningsforskel strandede Forhandlingerne om en Overenskomst.

Imidlertid har Dyrkerne senere holdt Generalforsamlinger i de paagældende Organisationer, hvor Medlemmerne stilledes frit med Hensyn til Dyrkningen. Ved disse Generalforsamlinger er der kommet nogen Misfornøjelse til Orde. Dyrkerne havde haabet paa en noget højere Pris og er skuffet over, at det ikke har kunnet opnaas, hvilket er meget naturligt; jeg finder dog Anledning til at anerkende, at denne Skuffelse ikke fra Ledelsens Side i mindste Maade har medført nogen som helst Art af Obstruktion eller blot Tilløb til at lægge Sukkerroedyrkningen Hindringer i Vejen ved at fraraade Medlemmerne at fortsætte Dyrkningen, tværtimod, kan man sige. I de Formandsberetninger som er forelagt i de forskellige Foreninger, er der fra flere Sider givet Udtryk for en samfundsmæssig Indstilling til Problemet, som viser, at de økonomiske Hensyn for Sukkerroedyrkerne ikke er eneraadende, men at Sukkerroevlens store almene Betydning for Land og Folk i den nuværende Situation staar dem fuldkommen klart, og at de er parate til at gennemføre Dyrkningen paa sædvanlig Vis. Overbestyrelsen har haft Møde den 13. Marts; med den højtærede Formands Tilslutning skal jeg fremsætte et Par enkelte Citater fra Møder, der har været afholdt.

Formanden: Kun ganske korte.

Grønning:

„Efter Mødet udtalte Gaardejer Laur. Hansen, Bildsø, at Overbestyrelsen har

givet Tilslutning til, at man skal oplyse Dyrkerne om, at en uændret Forlængelse af den nuværende Prisordning faktisk betyder, at de faar 40 Øre mindre end i Fjor, fordi Omkostningerne er steget, og man skal ogsaa gøre dem opmærksom paa, at Arbejdsforholdene ikke er bedre end i Fjor.

Men saa overlader man det i øvrigt til de enkelte Dyrkere selv at tage Bestemmelse. Vilkaarene ligger jo meget forskelligt. De, der mener ikke at kunne dyrke Sukkerroer under disse Forhold, maa melde fra, og de, der mener at kunne gøre det, tilraader vi at dyrke Sukkerroer, idet den foreliggende Situation for Land og Folk opfordrer til at gøre, hvad gøres kan, og det er meget vigtigt, at der dyrkes Sukkerroer, fordi Sukkeret er et saa vigtigt Bytteobjekt i Samhandelen.“

Det var Formanden for Overbestyrelsen, Laur. Hansen. Det ærede Medlem Hr. Løje har nylig citeret en interessant Udtalelse af Formanden for Vestlollands Sukkerroedyrkerforening, Godsejer Kiær, og jeg skal naturligvis ikke gentage den, men kun tilføje, at af andre Beretninger, der er fremlagt i Organisationerne, fremgaar det, at de øvrige Formænd med en nogenlunde Ensartethed har vist sig at have den samme Indstilling over for Dyrkningen.

Af disse og andre Udtalelser, der er fremkommet paa de nævnte Generalforsamlinger, fremgaar det, at det, Dyrkerne først og fremmest nærer Ængstelse for, er at komme til at mangle den fornødne Arbejdskraft til Roernes rettidige Pasning, og jeg vil derfor meget henstille til den høje Regering, at der træffes de fornødne Foranstaltninger til, at det store og betydningsfulde Arbejde, som er forbundet med Sukkerroedyrkningen, kan komme til at foregaa uden Hindringer.

Dernæst hersker der nogen Frygt for, at Tantiemen i Tilfælde af et ugunstigt Aar skal blive nedskaaret. I de sidste tre Aar har Sukkerroerne givet et meget tilfredsstillende Udbytte, men der er Erfaring for, at ogsaa denne Avl kan slaa fejl, saaledes som det var Tilfældet i 1934. Det er under saadanne Forhold, hvor Udbyttet gaar ned og Eksporten formindskes, at man ikke føler sig helt sikker med Hensyn til Tantiemen. Jeg tror, det vilde være nyttigt, om den højtærede Handelsminister saa sig i Stand til at afgive en beroligende Erklæring i saa Henseende.

Endelig har man paa Møderne udtalt en stærk Frygt for, at Prisstoppet kun skal gælde Landbrugets Produkter, og at andre